

عنوان مقاله:

بازنگری نقش طراحی شهری با رویکرد پیاده مداری

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی مطالعات جهانی در علوم تکنولوژی و مهندسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فائزه سعیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته طراحی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

رسا صفائی نمین - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مدیریت شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

رسول صفائی ن مین - دانشجوی دکترای جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

حمیدرضا درستان - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مدیریت شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

سیدمحمد رضا شهابی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته طراحی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

پیاده راه ها، معابری با بالاترین حد نقش اجتماعی هستند، که در آنها تسلط کامل با عابر پیاده بوده و پیاده راه های ابزاری برای فعالیت جمعی به خصوص در ارتباط با اقتصاد شهری، کیفیت محیطی و سلامت اجتماعی اند، پیاده راه ها (محورهای پیاده شهری) محل حضور همه شهروندان و مشارکت آنان در زندگی جمعی شان است. این فضا ها در مقیاس همه شهر عمل کرده و پذیرای گروه های مختلفی از شهروندان هستند، باید این محیط ها را به صورتی طراحی کرد که بتواند پاسخگوی نیازهای همهی قشر جامعه اعم از (کودک، نوجوان، جوان، میانسال، مسن و...) باشد، از این رو طراحی یک پیاده راه از اهمیت زیادی برخوردار است، که با استفاده از مشارکت مردم و رعایت ضوابط طراحی می توانیم به مکانی برای پیاده روی، گردهمایی، ارتباط و... دستیابیم. با امید این که جنبش پیاده راه سازی در کشورمان با روندی درست رو به رشد رود. حرکت پیاده یکی از اجزای تفکیکناپذیر حرکت عمومی در شهر و مسیر های پیاده نیز بخش مهمی از شبکه حمل و نقل درون شهری هستند. از این رو پیادگان دارای اهمیت ویژه ای هستند که تا حدودی به دست فراموشی سپرده شده اند. طراحی پیاده راه ها و ترویج این جنبش در کشور به تازگی گسترش پیدا کرده و این نیاز و استقبال مردم از این پیاده راه ها بسیار زیاد بوده است.

کلمات کلیدی:

پیاده راه، محیط شهری مطلوب، پایداری، طراحی پیاده راه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1409335>

